

denen — ikke fremmet. Efterat derimod det andet Forslag, som indeholdt Reglerne for Udførelsen af en Indkomstskat, var fremkommet, toges dette under Behandling, dog ikke saaledes, at man tog det omtrentlig, som det var, men saaledes, at man undergav det en meget omfattende Omændring, hvorved navnlig Skattens Massineri blev i høj Grad vidtløftigere, end det oprindeligt havde været. Dermed skete det da, at det første Lovudkast ikke kom til os; ja, jeg siger, at det kom ikke til os, thi det, der nu foreligger, indeholder jo ikke en eneste Linie af det oprindelige Lovudkast. Det andet derimod kom til os, ikke som et Forslag, som der var god Tid til at prøve, men som et Forslag, der maatte tages strax, om man overhovedet skulde have nogen Indkomstskat for dette Aar. De Herrer ville allerindre, at det blev undergivet en meget omhyggelig Drøftelse her i Thinget, om der kunde være Tid til at nedsætte et Udvalg i Sagen. Fleertallet meente dog, at et Udvalg under alle Omstændigheder burde nedsættes. I Udvalget er Sagen bleven stormet igjennem, og den er saa kommen ind her i Salen med den Erklæring, at Udvalget ikke har kunnet give den en saadan omfattende og grundig Drøftelse, som den efter sin Beskaffenhed fortjente, men at Nødvendigheden af at gaae hurtigt frem har været det afgjørende Moment under Udvalgets Forhandlinger. Udvalget saae sig derfor kun istand til at tilraade Thinget at vedtage, hvad det efter den korte Tids Forløb maatte forelægge det, under den bestemte Forudsætning, at der kun blev Tale om en Skat een Gang for alle. Det var under denne Betingelse, at alle Udvalgets Medlemmer paa eet nær alene troede at kunne tilraade Thinget at vedtage Lovforslaget. Nu er det imidlertid de ærede Medlemmer bekendt, at denne Tanke ikke har fundet Tilslutning i det andet Thing. Forslaget er paany kommet tilbage til os væsentlig omændret, og nu kommer Spørgsmaalet om Nødvendigheden og dens Dvang paany frem, idet vi see dette Forslag ligge for os, der indeholder den første Bevilling i Henhold til Regler, som endnu ikke ere vedtagne. Med Hensyn til Nødvendigheden vil jeg nu gjøre opmærksom paa en Forskjel, der er imellem

det oprindeligt forelagte Udcast og det, der nu ligger for. I det oprindeligt forelagte Udcast var den første Forsaldstermin den 30te Juni. Under den Behandling, som Indkomstskattesagen har været undergivet i det andet Thing, er den første Forsaldstermin bleven udskudt til den 1ste Februar. De Anstuelser, der have været tilstede i det andet Thing om Nødvendigheden af meget snart at faae en Indkomstskat betalt, have dog altsaa ikke været stærkere, end at man har meent at kunne taale denne Udsættelse fra 30te Juni dette Aar til 1ste Februar næste Aar, hvilket jo ikke er en saa ganske kort Termin, en Omstændighed, som maa lede til den Antagelse, at naar det just skulde komme an derpaa, vilde vel ogsaa endnu et Par Maaneders Udsættelse kunne taales. — Hvad skal dette Thing nu gjøre med det Forslag, som her foreligger. Jeg vil i denne Henseende tillade mig at udtale som min Anstuelse, at dette Thing har ikke havt den Udgang, som det burde have, og som det efter min Overbeviisning ikke kan opgive, til grundig at prøve Forslaget om Reglerne for en Indkomstskat. Det har ikke Udsigt til at sætte igjennem, at disse Regler kun komme til at gjælde for een Skatteudskrivning. Derfor bør dette Thing vende tilbage til Finantsministerens oprindelige Tanke, at vedtage en Indkomstskat til at bøde paa Finantsernes øieblikkelige Trang efter Contingentsystemet, overeensstemmende med det oprindelige Forslag, som Regjeringen havde forelagt, og derimod forbeholde sig senere, naar der er Tid og Ro dertil, at drøfte Reglerne for Indkomstskattens fremtidige Paaligning. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaae, at, ligesom Folkethinget har omændret Finantsministerens oprindelige Forslag til et andet, der nu foreligger, og som ikke har een Linie fælles med det første, saaledes vender dette Thing tilbage til Finantsministerens oprindelige Forslag for derved at give Medler til at bøde paa Finantsernes Trang i Diebliffet. Det vil være nødvendigt at foretage en ubetydelig Ændring med Hensyn til Forsaldstidene og Betalingsterminerne, saaledes som disse findes i det den 30te November 1869 forelagte Forslag. Den daværende Finantsminister havde nemlig, som jeg for